

Молодий комуніст

Орган Кіровоградської обласної ради професійних спілок

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 7 квітня 1983 року

№ 42 (3238).

Ціна 2 коп.

НТТМ

ТВАРИННИЦТВО — КОМСОМОЛЬСЬКУ ТУРБОТУ

З УСПІХОМ, НОВАТОРИ!

НА АДРЕСУ КІРОВОГРАДСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ ПРОФЕСІЙНИХ СПІЛОК НАДІЙШЛА ТЕЛЕГРАМА, В ЯКІЙ ЦЕНТРАЛЬНА РАДА ВТВР ПОВІДОМИЛА, ЩО ЗА ПІДСУМКАМИ ВСЕСОЮЗНОГО СОЦІАЛІСТИЧНОГО ЗМАГАННЯ НАША ОБЛАСТЬ ДОСЯГЛА НАЙКРАЩИХ ПОКАЗНИКІВ ПО ВИНАХІДНИЦТВУ ТА РАЦІОНАЛІЗАТОРСТВУ. ЇЇ НАГОРОДЖЕНО ПЕРЕХІДНИМ ЧЕРВОНИМ ПРАПОРОМ ДЕРЖАВНОГО КОМІТЕТУ СРСР У СПРАВАХ ВИНАХОДІВ ТА ВІДКРИТТІВ І ЦЕНТРАЛЬНОЇ РАДИ ВТВР.

При розроблянні на 1982 рік 29 мільйонів карбованців завдяки раціоналізаторським пропозиціям, впровадженню у виробництво, заощаджено 35,9 мільйона карбованців, що значно більше, ніж торік. У технічній творчості взяли участь майже 24 тисячі чоловік.

Значний вклад у перемогу внесли молоді новатори, котрих сьогодні 12,5 тисячі чоловік. Протягом минулого року вони розробили винаходів та раціоналізацій з економічним ефектом більш як 13 мільйонів карбованців.

На підприємствах Кіровоградщини відчутно поліпше-

но практику тематичного планування науково-технічної творчості молоді. Це сприяло зменшенню кількості нерозглянутих молодіжних пропозицій на 0,2 процента.

В області щорічно відбуваються виставки НТТМ. Цілеспрямованою і наполегливою стала робота комсомольських організацій по залученню юнаків і дівчат до науково-технічної творчості.

Молоді новатори докладуть усіх зусиль, щоб їхній внесок у раціоналізаторський фонд третього року п'ятирічки став ще вагомим.

Четвертий рік працює дояркою в колгоспі «Росія» Добровеличківського району Віра НЕМЕНКО. За підсумками роботи у першому кварталі молоді труїдницю визнано переможцем соціалістичного змагання серед тваринників господарства.

Фото В. РЯБЧЕНКА.

ВАГОМІ ПРИРОСТИ

Добрий старт у серцевинному році одинадцяті п'ятирічки взяли тваринники колгоспу імені Ілліча. За перший квартал вони виробили і продали державі 372 центнери м'яса при завданні 200 центнерів. Велика заслуга в цьому досвідчених відголівельниць Людмили Гозан та Марії Делін, котрі добилися 750-грамового середньодобового приросту великої рогатої худоби. На них рівняються молоді свинарки колгоспу Віра Шамбір і Тамара Колісниченко. Вони також серед правофлангових соціалістичного змагання.

План першого кварталу по продажу державі яєць господарство виконало на 145 процентів. Найвищою продуктивності курей досягли молоді пташниці Галина Горіла, Олеся Кудло та Ніна Мишацька. Вони дбайливо готують корми до згодовування, збагачують їх м'ясою, кухонною сіллю, мінеральними добавками.

М. ГОРДІЄНКО,
завідуюча Новоукраїнською ветеринарною лабораторією.

СУБОТНИК

ІНІЦІАТИВА ПЕРЕМОЖЦІВ

ДО 25-РІЧЧЯ РУХУ ЗА КОМУНІСТИЧНИЙ ТРУД

На останній заводській комсомольській конференції, яка розглянула питання про завдання первинних осередків у боротьбі за перетворення заводу в підприємство високопродуктивної праці, високої культури виробництва та зразкового порядку, групкомсорт КМК монтажників Микола Штутман від імені товаришів по бригаді закликав заводчан стати в день народження В. І. Леніна на ударну трудову вахту під девізом «25-річчю руху за комуністичний труд — 25 ударних тижнів!» Більшість комсомольсько-молодіжних колективів уже відгукнулася на ініціативу кращої за підсумками року бригади в Кіровському районі.

Сьогодні на заводі 25 КМК, які охоплюють 596 чоловік, 239 з них — ударники комуністичної праці. Всі бригади зобов'язалися план третього року п'ятирічки виконати достроково, а КМК регулювальників радіотехнічних та електромеханічних приладів і систем, де бригадирами В. Ніколас та Ф. Владеско, дали слово завершити трирічну програму до 65-ї річниці Ленінського комсомолу.

Наступного тижня комі-

тет комсомолу підіб'є підсумки молодіжного соціалістичного змагання за перший квартал 1983-го. Нелегко буде визначити кращі КМК. Адже всі вони із зобов'язаннями справляються успішно. Та комітет комсомолу, який прагне піднести виховну роль трудового суперництва, враховує не тільки виробничі показники, а й те, як у бригадах проводять роботу по формуванню у молодих заводчан комуністичного ставлення до праці. Це — і свідомі дисципліна, і участь у науково-технічній творчості та громадському житті колективу. Ці вимоги мають вирішальне значення.

Робота комітету в цьому напрямі активізує молодих виробників. Яскравим прикладом цього став останній заводський огляд конкурс художньої самодіяльності. В ньому взяли участь майже 860 комсомольців, котрі зайвий раз довели, що вміють не тільки продуктивно працювати, а й співати, танцювати, грати на музичних інструментах...

М. ДЕГТЯРЕНКО,
секретар комітету
комсомолу заводу
радіовиробів.
м. Кіровоград.

У полі і на фермі

Більше 9 тисяч юнаків і дівчат району вийдуть на комуністичний суботник в Олександрійському районі. Понад 5 тисяч із них — комсомольці. Великий загін молодих працівників сільськогосподарського виробництва у цей день буде трудитися на колгоспних і радгоспних землях і фермах. Інші збиратимуть металолом, унорят-кошуватимуть вулики, спортивні майданчики. Зароблені гроші молоді олександрійці надішлють до Фонду миру.

М. КОЗЛЕНКО.
м. Олександрія.

Обговорено на зборах

Недавно у Зеленивській середній школі Комуністичного району пройшли звітно-виборні комсомольські збори.

На зборах комсомольці обговорили заходи по організації комуністичного суботника 16 квітня. Обрано штаб по проведенню свята праці, визначено обсяг робіт. В день «червоної суботи» зеленивські школярі впорядковуватимуть шкільне подвір'я, вулицю біля школи, білітимуть дерева, а якщо дозволить погода — працюватимуть на пришкольніх ділянках.

Наш кор.

ЗА ОСОБИСТИМИ РАХУНКАМИ

ОРІЄНТИР —
ЕКОНОМІЯ

Ось ПОКАЗНИКИ деяких молодих учасників походу за бережливе ставлення до народного добра. Володимир Алейников, Олександр Чернега та Володимир Пилипшин заощадили протягом другого року п'ятирічки від 5,4 до 6,1 тонни пального кожен. Вони перемогли у змаганні помічників машиністів комсомольського віку. А на рахунок Дмитра Загороднюка, найощадливішого серед молодих машиністів, понад 6,3 тонни зекономленого пального. До речі, він був учасником районного зльоту переможців соціалістичного змагання за 1982 рік, на якому йому вручили Знак ЦК ВЛКСМ «Молодий гвардієць XI п'ятирічки».

Завдяки чому вдається добиватися таких успіхів у боротьбі за економію паливно-мастильних матеріалів? Звичайно ж, насамперед — завдяки підвищенню професійної майстерності тих, хто водить локомотиви. І в цьому велику роль відіграють наставники (вони закріплені за кожним молодим машиністом та помічником машиніста). Багато залежить і від слюсарів-ремонтників.

Особисті рахунки економії в Гайворонському локомотивному депо почали вести не так давно, у червні минулого року. Але навіть за короткий час кожен член колективу переконався: цей захід сприяє підвищенню ефективності роботи залізничного транспорту.

Недавно в депо відбулися комсомольські збори з порядком денним «Бережливість — малому — економія — великому». На них було розглянуто проблеми залучення всіх молодих працівників підприємства до участі в республиканському громадському огляді ефективності використання матеріальних і паливно-енергетичних ресурсів, у створенні республиканського «Комсомольського рахунку економії та бережливості XI п'ятирічки».

Було підкреслено, що слід практикувати ведення особистих рахунків і в ремонтних підрозділах. Але там — чимало труднощів, пов'язаних, зокрема, із «розкиданістю» молодих слюсарів по різних бригадах (треба мати бодай одного спеціаліста, який тільки б і займався оцінкою їхнього внеску). Не все гаразд і з запровадженням колективних рахунків економії. Комітету комсомолу спільно з адміністрацією слід подбати про збільшення кількості КМК, в тому числі й на ремонтних роботах. Для цього є умови. В депо відбувається зміна поколінь: два роки тому у колективі було 13 комсомольців, а нині — 51.

П. ГРИЩУК,
секретар вузлового
комітету комсомолу.
м. Гайворон.

ЗАПОВІТАМ ЛЕНІНА— ВІРНИ!

Робочий щоденник комсорга:

КВІТЕНЬ

РІШЕННЯ ДИСТОГРАДОВОГО (1982 р.) ПЛЕНУМУ ЦК КІРС — В ЖИТТЯ! У комсомольських організаціях області завершилися відкриті комсомольські збори з єдиним порядком денним: «Про підсумки роботи комсомольців і молоді за 1982 рік і завдання по дальшому піднесенню ролі комсомольських організацій в боротьбі за зміцнення трудової дисципліни, скорочення плинності кадрів, посилення режиму економії, виконання соціалістичних зобов'язань у 1983 році». В ході цих зборів народжувалися цікаві ініціативи і почини, відкривалися колективні та індивідуальні рахунки економії та бережливості, комсомольці намітали для себе нові, більш високі трудові рубежі.

Настав час втілювати намічене в життя. І тут тобі, комсорг, відводиться одна з головних ролей. Від твоєї діловитості, принциповості, організованості в значній мірі залежатиме виконання народногосподарських планів.

КЛИЧУТЬ УДАРНИ БУДОВИ. Завершується формування Всесоюзного ударного комсомольського загону імені Ю. О. Гагаріна. 12 квітня кращі посланці Ленінського комсомолу будуть відправлені на об'єкти нафтової і газової промисловості, інші ударні будови. В Ухту Коми АРСР на розробку нафтових родовищ відправиться і група молодих кіровоградців.

Формуються також ударні комсомольські загони для будівництва підприємств вугільної промисловості України, Південно-Української АЕС, міжгосподарського гідролізно-зріжджового заводу.

Твій обов'язок, комсорг, дбати про поповнення ударних комсомольських будов. Путівки слід вручати тим юнакам і дівчатам, котрі добре зарекомендували себе в праці і громадському житті.

16 КВІТНЯ — ВСЕСОЮЗНИЙ КОМУНІСТИЧНИЙ СУБОТНИК. Тисячі юнаків і дівчат області вийдуть на свято праці. Твоє завдання, комсорг, сприяти високопродуктивній роботі, виконанню підвищених зобов'язань. Підсумки суботника повинні підбитися своєчасно, комсомольців, котрі потрудяться найкраще, слід відзначити.

22 КВІТНЯ — ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ В. І. ЛЕНІНА. На підприємствах, в організаціях, колгоспах і радгоспах пройдуть мітинги, урочисті збори, присвячені цій даті. У ленінських музеях і кімнатах, біля пам'ятників великому вождю відбудеться урочистий прийом у ВЛКСМ.

Потурбуйся, комсорг, щоб цей день назавжди запам'ятався молодим людям, майбутнім будівникам комунізму.

ТЕМПИ ДИКТУЄ ВЕСНА. В області завершено сівбу ранніх ярих зернових. На ній успішно попрацювали молоді хлібороби, котрі входили до складу комсомольсько-молодіжних сівальних екіпажів. Але роботи на весняному полі тривають: повним ходом йде сівба цукрових буряків, кукурудзи на силос, сояників.

Твоє завдання, комсорг, сприяти високопродуктивній роботі молодих землеробів, організовувати соціалістичне змагання на весняному полі, дбати про його гласність. Допомогай комсомольцям опановувати передовими методами праці, дбай про побут, змістовний відпочинок хліборобів.

«ПРОЖЕКТОРИСТИ», В ПОХІД! Чим ширший фронт сільськогосподарських робіт, тим ширше і колом турбот комсомольських дозорців. Збори ще раз, комсорг, членів штабу і постів «Комсомольського прожектора», разом сплануйте роботу на місяць. Жодної ділянки без уваги — ось вимога дня.

Триває громадський огляд обласного штабу «КІП» і редакції газети «Молодий комунар» «Робочий хвиляний — суворий лік!»

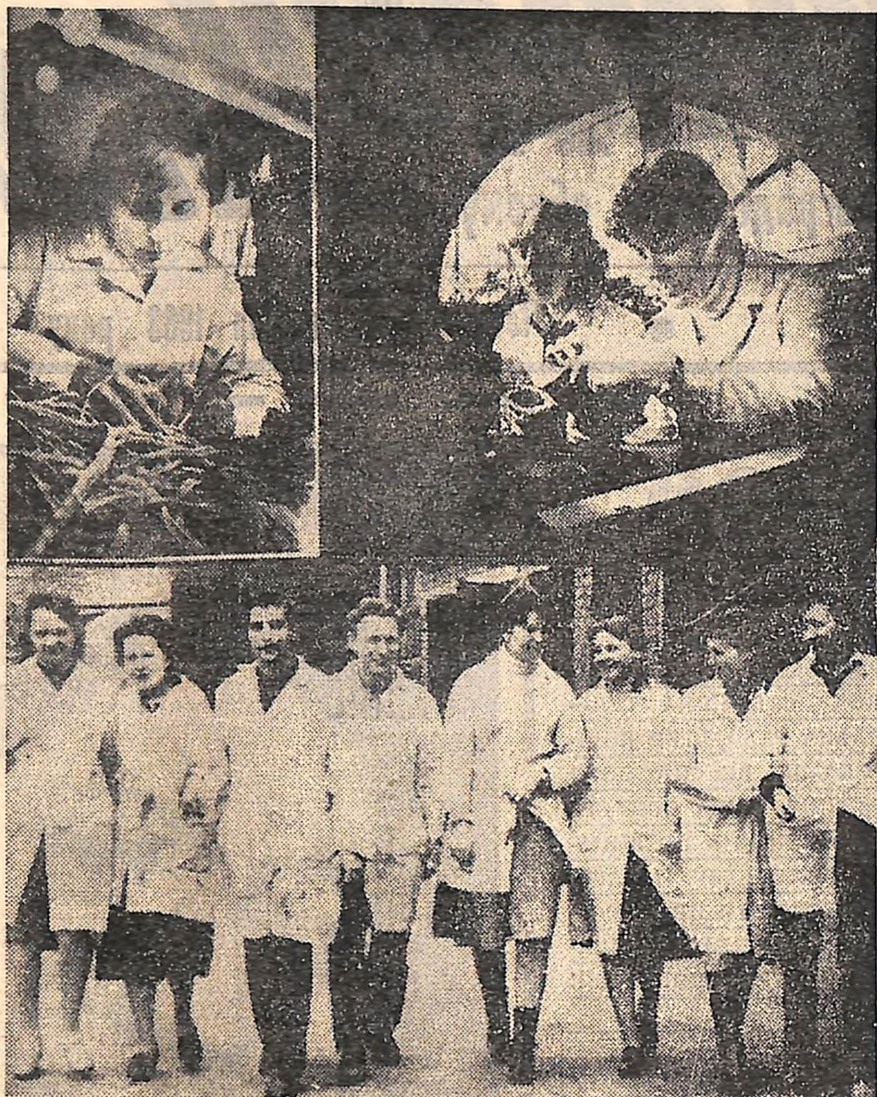
ЗВІТИ І ВИБОРИ В ШКІЛЬНИХ КОМСОМОЛЬСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЯХ. Більшість комсомольських комітетів шкіл і бюро класів забезпечують організацію підготовки і проведення зборів, визначають практичні заходи по вихованню у старшокласників свідомого і відповідального ставлення до навчання — свого головного обов'язку, підготовки юнаків та дівчат до життя і праці. Комітетам комсомолу, секретарям комсомольських організацій необхідно врахувати всі недоліки і помилки, допущені за звітний рік, зосередити увагу слідчач на успішному завершенні навчального року, чіткому виконанні вимог IV Пленуму ЦК ВЛКСМ про закріплення свідомої дисципліни, удосконаленні ідейно-політичного і морального виховання учнів.

КВІТЕНЬ — ПОЧАТОК ПРОВІДІВ МОЛОДІ НА СЛУЖБУ У ЗБРОЙНІ СИЛИ СРСР. Потурбуйся, комсорг, про організацію урочистих провідів призвників. Хай запам'ятається цей день юнакам назавжди.

24 КВІТНЯ — МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ СОЛІДАРНОСТІ МОЛОДІ. В цей день відбудуться масові маніфестації учасників «Маршу миру радянської молоді» проти загрози ядерної війни. Активну участь у цій акції повинна взяти кожна комсомольська організація.

Отже, за діло, комсорг! Попереду у тебе і твоїх товаришів-комсомольців велика робота. Вона потребує високої організованості, цілеспрямованості.

ФОТОРЕПОРТАЖ

У передовому колективі

На Кіровоградському заводі дозуючих автоматів майже половинна комсомольців — ударники комуністичної праці. Тут трудяться три міцні комсомольсько-молодіжні бригади. А лідирує у соціалістичному змаганні КМК електромонтажників-схемників, де групкомсоргом Людмила Пешкова. Її продукція — прилади для вимірювання оптичної щільності рідин і твердих тіл, що їх застосовують в агрохімлабораторіях — необхідна для реалізації Продовольчої програми. Молоді трудівники виконують змінні норми на 115—120 процентів.

Велика заслуга бригади і в тому, що електромонтажна дільниця № 4 неодноразово виборювала переможний Червоний прапор у внутрішньозаводському змаганні.

На знімках: угорі ліворуч — групкомсорг КМК Людмила ПЕШКОВА; праворуч — члени бригади Валентина СКРИПКА та Людмила ШАТАЛОВА. Фото В. ГРИБА.

КОЛИ в грудні 1910 року у Петербурзі почала виходити газета «Звезда», одним з перших її дописувачів став Юхим Придворова. Згадує про нашого земляка, досвідчений співробітник цього легального більшовицького видання, що з'явився в Росії в період реакції, М. Г.

панітського району, де він і народився, «Пам'ятаю я себе, проте, — згадував Д. Бедний в 1921 році, — спочатку міським хлопчиком років до семи. Батько тоді служив сторожем при церкві Єлисаветградського духовного училища. Жили ми вдвох у підвальній кімнатці на

«Звезде». Справжній талант Д. Бедного розкривався в «Правді». Він брав участь у випуску її першого номера. З гордістю називав себе «справдистом першого призору», у рік заснування «Правди» вступив до Комуністичної партії. Ось так Юхим Придворова з Губівки розпочав шлях

дакції «Правди» відбулася перша зустріч Д. Бедного з В. І. Леніном.

У гуцул події знаходився поет в дні революції. У народі були популярними плакати з текстами Д. Бедного. З першого номера (27 березня 1918 року) його вірші друкує газета «Беднота». На сторінках цього видання Юхим Олексійович веде розмову від імені мудрого селянина — діда Софрона.

Кращі свої вірші Д. Бедний присвятив пам'яті В. І. Леніна. Поета вразила смерть вождя світового пролетаріату, з 21 січня по 22 лютого 1924 року він, що за звичаєм творив щодня, не написав жодного рядка. Потім же свої почуття втілює у віршах «Хіба я не правий», «Вождю», «Улюбленому», «Ленінському набору», «Ніхто не знав», «Живий Ілліч», «Сніжинки», проймаючи лафосом революційної боротьби, любові до Леніна. До 20-річчя з дня смерті вождя написав вірш «Ленін — з нами».

З перших днів Великої Вітчизняної війни на сторінках «Правди» знову прозвучали закличні слова поета: «Партизани, вперед!» — перший вірш цього періоду. Виступав наш земляк тоді також в газетах «Красная Звезда», «Известия», «Комсомольская правда», «Труд», «Красный Флот», «Московский большевик», в журналах «Фронт», «Иллюстрация», «Красноармеец», багато працював у «Окнах ТАСС». Протягом воєнних років він написав понад 200 віршованих текстів до плакатів. А в День Перемоги в «Правді», з'явився його вірш «Свято Перемоги».

Дем'ян Бедний став дійсно пролетарським, народним поетом, літописцем народження і змужніння нашої Батьківщини.

Ю. ЛІВАШНИКОВ.

Поет народний, пролетарський

ДО 100-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ДЕМ'ЯНА БЕДНОГО

Полтавця писав: «Одного разу, прийшовши до нас у друкарню, він приніс невеличкого, але дуже звучного вірша з підписом «Дем'ян Бедний, мужик вредный». Наступний його візит ми вже зустріли вигуками: «Дем'ян Бедний іде». Так ця кличка за ним лишилася, а згодом він став нею підписуватися під своїми творами».

Вже вибір цього псевдоніма було своєрідним викликом. Адже літератори намагалися знаходити псевдоніми вишукані, з претензією. А цей — призначення приналежності до бідняків. Та й ще з підписом — «мужик вредный». Читачам потрібно було лише проаналізувати: для кого шкідливий?

Нічого не отримавши у спадщину від батька, Дем'ян пропав свою хатину і пішов із села шукати щастя. Повернувшись до Губівки лише равів через 20. Роботи постійної не мав, жия дуже бідно. Цього сміливого, прищого, відчайдушного чоловіка, який часто висміював і лягав багатіїв. (І за це не раз сидів у «холодній»), начальство прозвало «Бедним».

Ось це ім'я і стало постійним літературним псевдонімом поета.

Дитинство Д. Бедного, пройшло в Губівці Ком-

десятирубльову батькову платню». Тут, у Єлисаветграді батько навчив його читати часослов та псалтир.

Потім мати забрала хлопчика в Губівку, де він за перший рік закінчив два класи сільської школи, був кращим учнем. Найбільше любив у ті роки майбутній поет слухати розповіді діда Софрона про смілих мужиків і солдатів, військових поселенців, яких за непокору заслали в Сибір. Чудовий казкар, дід допоміг онукові відчувати красу народної мови, навчив любити правду, розпізнавати людей.

Завжди з теплою згадував Ю. Придворова вчительку Марфу Семіану Куликову. Сама М. С. Куликова переконана О. Придворова, який вже домовився влаштувати сина «хлопчиком» до шпалерного майстра в Єлисаветграді, вчити Юхима далі, сприяла влаштуванню юнака до Київської військово-фельдшерської школи.

У 1908 році поет-початківець Ю. Придворова став співробітником журналу «Русское богатство». Потім працював у створений В. І. Леніним більшовицькій газеті

більшовицького агітатора, революційного поета.

Те, що виніс з дитинства, живило його поезію протягом багатьох років. Знання бідняцького життя, ненависть до соціальної несправедливості, талант дали можливість стати відомим і популярним поетом. І в період підготовки Великої Жовтневої соціалістичної революції, і в роки розквіту соціалістичної Вітчизни, і в тяжкі години фашистської навали його закличне слово завжди діяло, мов вибухівка.

Твори Д. Бедного високо цінив В. І. Ленін. Соратник вождя революції В. Бонч-Бруєвич згадував: «Як тільки з'явилися перші вірші, а потім байки Д. Бедного в нальшій «Звезде», то найбільшчим часом від Володимира Ілліча Леніна прийшов до нас в редакцію лист, в якому він питав, хто такий Дем'ян Бедний, звертав нашу увагу на цього молодого і обдарованого поета і радий нам люмога ближче залучити його до нашого середовища, до нас у газету. Він характеризував його творчість як дуже дотепні, чудово написані, влучні, такі, що б'ють у ціль».

У кінці 1912 року за в'язалася переписка Д. Бедного з В. І. Леніном, який незмінно найуважнішим чином слідував за творчістю поета. У квітні 1917 року в ре-

ГУРТОЖИТОК — ДРУГИЙ ДІМ

КОЛИ я ознайомилася із змістом листа старшого коменданта гуртожитку Ніну Іванівну Марченко, голону профкому училища Любов Леонідівну Руденко та секретаря комсомольської організації Надію Гришай всі вони ствердно захитали головами:

— Дійсно, дверні замки від кімнат ми познімали, а залишили тільки в секціях. Чому? Так нам легше виходити і контролювати наших учнів. Та й протипожежна безпека вимагає

— Взимку у кімнатах буває холодно, а електронагрівальні прилади у нас забрали. Чому? — дивувалися інші.

— Посприяйте, щоб у гуртожитку організували дозвілля учнів, — вимагала третя.

Але ж, як виявилось, радіомережа у гуртожитку ліквідована майже безнадійно — деякі радіолісбители, бачте, виводили собі у кімнати гучномовні підвищеної потужності, і в ре-

КЛЮЧ ДО ВІДКРИТИХ ДВЕРЕЙ

ЛИСТ ПОКЛИКАВ У ДОРОГУ

ЩЕ СЕНЕКА вважав, що лише зачинені двері притягують злодія. Та, мабуть, древній мудрець помилявся. Бо у гуртожитку Олександрійського СПТУ № 3 двері від кімнат на замки не зачиняються, але особисті речі їх мешканців все-одно пропадають. Про це ми дізналися з листа учнів училища, що надійшов до редакції. Скаржилися вони також і на те, що під час обідньої перерви та після шостого уроку їх не пускають у гуртожиток, і в цей час всі змушені простоювати під дверима, не знаючи куди себе подіти. Не правильно, на думку авторів, проводяться у них і рейди по перевірці санітарного стану кімнат — мешканці гуртожитку у цей час, як правило, відсутні, а коли приходять з уроків, то застопорюються посеред кімнати купів речей, продуктів, викинутих з тумбочок, антресолів.

Мабуть, факти ці були не поодинокі, бо листа підписало більше півсотні чоловік. Тож редакція вирішила перевірити листа.

того, щоб ми у будь-який час могли потрапити у кожну кімнату. А коли всі вони зачинені, та ще й нерідко на замку, від яких у нас немає ключів (деякі учні самі вставляли їх) то все це, звичайно, ускладнюється, — таким було їх пояснення.

— Не розумію, для чого їм замки, — дивувався майстер училища Анатолій Опанасович Чернов. — Від чого їм зачинятися, один від одного? Адже в секціях вони поселені по групах. І коли вже щось пропаде, то візьме лише свій. Ніхто сторонній у секцію потрапити не може, бо вона зачиняється на ключ. А ключ є тільки у коменданта, майстра та старости групи. До речі, у моїх хлопців нічого не пропадало...

— У моїх теж, — підтримав його майстер іншої групи Олексій Олександрович Кравченко. — Зайдіть, загляньте у хлопців, нехай самі скажуть...

Так, староста секції Іван Дяченко підтвердив слова майстра. Справді, скільки живуть поруч — все у всіх на місці. Так що вони без дверних замків обійдуться. Хлопці підтримали Івана.

Відмовилися від замків і в іншій секції, де живе група дружокурсників — електриків-водіїв, староста її Микола Ігнатович теж сказав:

— Нам достатньо одного замка від секції. Сторонній не заїде. А від самих себе для чого заперечатися?

Що ж, це втішно. І така довіра — один одному, чесність — тільки радує. Але, на жаль, в усіх інших кімнатах, хлопці і дівчата у своєму прагненні зачинитися від усіх і один від одного були одностайними. І, мабуть, небезпідставно — у одного вовили шкарпетки зникли, у другого — касети до магнітофону, у третього — гроші.

Значить, замки таки потрібні? А може придумати щось інше, коли вже є серед учнів нещасті на руку? Ну, скажімо, залишати на час занять чергового у кожній секції, котрий би відповідав за порядок і, звісно, за пропажу речей. Або створити у гуртожитку камеру зберігання цінних речей.

Виявляється, що тут уже пробували залишати чергових, але і при них пропадали речі — дехто недобросовісно ставився до своїх обов'язків, залишав секцію, а в окремих випадках крадіжки відбувалися не під час занять, а тоді, коли черговий уже звільнений від своїх обов'язків. Тож з метою зменшення пропусків заняття — а чергує одразу 24 чоловіки — дирекція училища відмінила таке чергування. Що ж стосується камери зберігання речей, то вона у гуртожитку є. Але покласти її порожню. Давно не користувалися цією мешканці гуртожитку. Чому? Учнів пояснюють не тим, що вона працює лише з 9.00 до 18.00 а коли щось потрібно зранку чи ввечері — то вибачайте. Тут треба подумати і дирекції училища, і комендату гуртожитку як правильно організувати роботу камери зберігання речей.

Що ж стосується рейдів-перевірок кімнат, то дирекція училища вважає доцільним проводити їх у відсутності учнів тому, що так легше виявити записи екстреного, котрі привозять у гуртожиток його мешканці.

— У гуртожитку не працює радіо. Допоможіть, — прохали одні мешканці гуртожитку у розмові.

зультаті без радіо залишилося селіще Жовтисеве. Тому і зібрали радіомонтери гуртожиток від міської мережі.

Електронагрівальні прилади, так, відбирають — юнаки та дівчата не вміють ними користуватися і одного разу навіть сталася пожежа. Тому комендант гуртожитку видала всіяно дві коври, а прилади забрали задля безпеки самих же мешканців.

Що ж стосується дозволів учнів у гуртожитку, то скарги частково справдані. Але тільки частково. Тому що лекції, бесіди, зустрічі з цікавими людьми у гуртожитку все-таки організовують. Працюють предметні гуртки, а також гуртки технічної творчості. Є в училищі і художня самодіяльність — хор, танцювальний ансамбль, ансамбль ложкарів. І, здається, людний, яка хоч чимось цікавиться, легко знайти справу до душі.

У всіх же на думці один спосіб розваги — танці. Можливо, варто було б прислухатися до цього прохання вчителів, вихователів і, не зважаючи на незручності — ніде, нікому, — організувати все-таки хоч кілька раз на місяць танці чи вечір відпочинку. Насамперед, більше ініціативи у цьому треба проявити самим комсомольцям, їх ватажкам, секретарю комсомольської організації Надію Гришай.

Учні ставили питання про створення дискотеки у гуртожитку. Заступник директора по виховній роботі А. Я. Мартиняк погодився і запропонував їм своїми руками зробити у гуртожитку диск-зал. Погодилися, але замість того, щоб згуртуватися, вирішити все серйозно, обрати відповідальних і взятися за справу — сидять і чекають, коли ж нарешті буде дискотека.

Інертність, пасивність підлітків правдива. Крім того, вони не по-господарськи ставляться до державного майна.

Поселяючись у гуртожиток, кожен із його 450 мешканців зобов'язувався дотримуватися чистоти, порядку, берегти державне майно.

І що ж? Усього рік, як будівельники здали гуртожиток. Зовні він ще схожий на повний, а всередині — аж ніяк. Двері побиті, брудні. Стіни теж брудні, шибки у вікнах і на балконах не встигають склитися. Світла на сходах немає — побили плафони, повикручували лампочки.

Отже про яку економію і бережливність може бути мова?

ЧИМ ЖЕ допомогти після всього побаченого авторам листа? Хочеться дати пораду. Насамперед, пошукайте причини своїх нещастя у собі, один в одному. Відкиньте свої душі для добра, краси, розуміння справжніх цінностей для довіри, чесності, взаємоповаги. Нехай вони, так як і двері наших кімнат, будуть завжди відкритими, щоб у разі необхідності до них міг постукаати кожен. І коли потрібно буде з глибини вашої душі дістати для когось тепло, щирість і ніжність, щоб не розгубилися, шукаючи ключа до замка, на який вона зачинена. Відкрийте, і загубить його раз і назавжди.

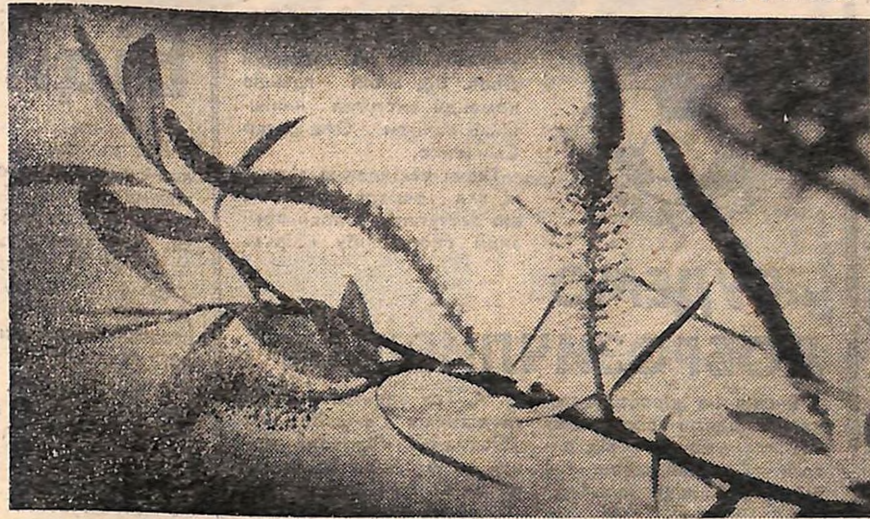
Л. ЯРМОЛЕНКО,
студентка факультету журналістики Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка.

ВЕРБИЧЕНЬКА

У тонкій вербиченьки,
У вербички-вродливиці
Народилося
листячко —
Зовсім ще немовля.

Стрепенулося
сонечко,
Прикотилося. Дивиться.
Осіпається золотом
На луги й на поля...

Фото В. ГРИБА.

Діалог

Спробуй заступись

Справді, чому ми інколи не вміємо до людей, які оточують нас, яких здебільшого ми не знаємо. Це ж невдячність і до нас самих! Як гірко стає, коли доводиться бачити одне і те ж: у магазинній черзі стоять,

конторщиком, а мешкали у найманій квартирі. Мені самому доводилось працювати по 12 годин на добу, копійки платили за роботу, бо неповнолітній, хоча працював за дорослого.

Лише після Великого Жовтня я зміг здобути освіту, стаги повноправним громадянином своєї країни. Багато повчального, позитивного перейняв я від простих радянських людей — робітників, службовців, з якими разом працював чи жив по сусідству.

Глибоку пам'ять зоста-

заводському музеї серед експонатів лежить і моя книжка, ударника, яку мені видали 1934 року, одному з перших на «Червоній зірці». А тоді, коли мені виповнилось 90 років, у гості завітала делегація з рідного заводу. Від імені дирекції, партійної, профспілкової і комсомольської організацій мені вручили пам'ятку адресу з моїм портретом. Звичайно, така увага зворушує до глибини душі, обігрівляє теплом.

І ще не можу не сказати про ту увагу, яку виявляють у нас до ветеранів війни і праці. Нещодавно перед святом звернувся в продуктовий магазин № 200, що в нашому мікрорайоні — чи не можна купити тарта. Директор Вадим Петрович Матвієнко звичайно прийняв замовлення і виконав його в строк.

Ось чому, коли прочитав листа А. Попкова, то мене обурили недостойні вчинки людей у кімнаті. Та й завідувач пунктом хіба краще себе вел, коли дозволила статись такому випадку.

Вважаю, що цей епізод не характерний для нашого співжиття, для нашого міста. І такі факти вимагають справедливого осуду громадськості. Таке не повинно повторитись.

Люди старшого покоління, які багато пережили на своєму віку, учасники перших п'ятирічок, ті, хто завойовував для нас свободу і незалежність, — ці люди, думаю, заслужили на відану пам'ять і повагу в молодого покоління.

М. БОНФЕЛЬД,
ветеран заводу
«Червона зірка»
м. Кіровоград.

зігнувшись, старенька бабуса, яка може у роки війни винести на своїх плечах тисячі поранених, дідусь з ціпком, жінка з немовлям... І ніхто не підійде, не візьме ту ж бабусю за руку і не скаже: «Беріть без черги...»

Більше того: хай тільки хтось із них спробує взяти без черги. Бо у всіх, бачте, часу нема. І не задумується ніхто, не поставити себе на їхнє місце.

Не знаю, може мій лист категоричний, але пишу од щирої душі.

Т. КАПІНУС.
м. Кіровоград.

Вдячність за увагу

Я вже похилого віку, але регулярно читаю молодіжну пресу. Цікаво знати про те, чим живе сучасна молодь, як вона гудить, відпочиває. Сьогодні важливу тему — про повагу до нас, найстаршого покоління радянських людей.

Я жив ще при царизмі і на власні очі бачив (та й відчув на собі) капіталістичну експлуатацію, національний гніт. Почав працювати на цегельному заводі з 14 років. Не вчився, бо треба було заробляти на прожиття. Три браги у сім'ї, четверо сестер. Батько заробляв мізерні гроші

виз по собі Григорій Федорович Журбинський, людина ленинської гвардії, старий більшовик, з яким мені довелося невдовгий час працювати в об'єднанні спілки. Чуйне ставлення до кожної людини, справедливі вимоги в роботі, дисциплінованість, одержимість службовими справами — це характерні риси комуніста Журбинського.

Двадцять шість років працював я на заводі «Червона зірка» в одному відділі з П. Г. Стріпечким. У відділі завжди була товариська трудова атмосфера, допомагали один одному і в роботі, і в побуті, не було в нашому згуртованому колективі порушень трудової дисципліни, і це завдяки Петру Григоровичу.

Життя зводило з багатьма людьми і близькість з ними ставали щирими друзями. Тридцять років прожив я в одному будинку, заводському, по сусідству з І. С. Шматом. Чуйний, добрий товариш Завжди при зустрічі він запитує про здоров'я, допоможе піднести сумку з магазину чи щось важке із сараю. Зараз моя сім'я переселилась до нової квартири з усіма зручностями, але зі своїм колишнім сусідом ми зустрічаємось, наші сім'ї обмінюються вітальними листівками.

Перед кожним святом мене вітає рідний завод, друзі, колишні колеги. У

Говорити просто

З приводу листа А. Попкова. Це добре, що хлопець турбується про свою бабусю. Але чому ж він сам не пішов у кімнатку, чому старенька бабуса повинна бити ноги, стояти в чергах. Жаліють внуки бабусь і дідусів, але ця жалість показна. Справді, набагато легше і простіше говорити (наголошую на цьому слові) про чуйність, доброту, звичливість, ніж бути чуйним, добрим, авічливим...

Жителька селища
Петрове.

Старт

«БУДЕМО ДОБРОЗИЧЛИВІ!...»

Вчора на кировоградському стадіоні спортивного клубу «Зірка» урочисто відкрито футбольний сезон. А 4 квітня в Паладі культури імені Жовтня відбулася зустріч футболістів і керівників команди «Зірка» з шанувальниками футболу. Старший тренер В. Б. Самохін познайомив присутніх з усіма гравцями, які будуть захищати спортивну честь Кіровограда в чемпіонаті країни, розповів про те, як пройшли перші зустрічі в новому сезоні.

Команда знаходиться в стадії формування, — підкреслює Валерій Борисович. Всі футболісти в перших іграх показали, що прагнуть до красивої комбінаційної гри, повнісінько віддаються інтересам команди. А третя гра в Ужгороді була обтяжена ще й тим, що грали на нестандартному полі.

В своєму виступі В. Б. Самохін висловив прагнення всіх футболістів у цьому році посісти місце в першій десятці команд зони. П'ять гравців «Зірки» включені в збірну області, два — в збірну республіки.

Взяв слово ветеран кировоградського футболу В. Е. Заходяк:

Команда має добрі традиції. Вона в свій час завойовувала кубок України, була переможцем турніру футболістів команд спортивного товариства «Торпедо». Вдруге Кубок республіки наші молодші колеги завойовували рівно десять років тому. Думаю, настав час замислитись над тим, щоб відродити ці традиції. Гребі, хлопці, — закликає ветеран футболу, — мати спортивний характер, більше бажання перемогти, тоді й прийдє успіх. А уболівальникам кажу: будемо на стадіоні доброзичливими!

Зі словами напуття до молодших товаришів звернулися також колишній капітан команди, майстер

спорту СРСР А. І. Кразченко, та учень технічного училища № 6 Валерій Дрок. Від імені гравців команди виступав нинішній її капітан Олександр Смиченко.

Після закінчення зустрічі, яка завершилася тим, що заступник голови президії спортклубу «Зірка»

О. А. Гах зачитав наказ трудівників виробничого об'єднання «Червона зірка» до футболістів, на запитання кореспондента відповіли: старший тренер команди В. Б. Самохін, електрик добровільного пожежного товариства А. М. Жердів, ветеран кировоградського футболу П. З. Янков, капітан команди О. Смиченко.

В. Б. САМОХІН:
— Ми у великому боргу перед шанувальниками футболу. Тож будемо прагнути повернути той борг красивою, результативною грою. І не відкладатимемо це надовго. План підготовки команди до нового сезону виконаний повністю. Хоч у трьох турах ми взяли лише одне очко, та я не маю жодної претензії до жодного з гравців, — вони ділом доводять, що хочуть і можуть грати. Дальші ігри повинні показати, що поставлені на сезон завдання будуть виконані.

А. М. ЖЕРДІВ:
— Футбол — це спорт, результати його передбачити неможливо. Я — давній уболівальник «Зірки», весь час сліdkую за її грою не лише вдома, а й часто на виїзді. На цей сезон дивлюся оптимістично. На мою думку, складається цікава команда. Чекаємо від неї красивої, результативної гри.

О. СМІЧЕНКО:
— Я і мої товариші прагнемо одного: порадувати всіх вас змістовною грою. Покажемо це на полі.

П. З. ЯНКОВ:
— Приємне враження справляє новий старший тренер В. Б. Самохін. Знаю, що він закінчив Вищу школу тренерів. Тепер справа за тим, як він у ділі виявить свої знання. Головне, на мою думку, — розкривати нові можливості кожного футболіста. Чекаємо яскравих перемог!

А. КЛИМЧУК.

Біди «Юності»

НА МАЛОМУ СТАДІОНІ

Моє знайомство зі стадіоном сирів в дитячо-підлітковому клубі «Юність» почалося з відвертої розмови з начальником жеку № 3 М. М. Душенком. Микола Миколайович розповів про те, як усі працівники контори, зокрема, педагоги і тренери згуртовують дітей. Нині тут працює пісем гуртка, які постійно відвідують близько 350 дітей.

Популярністю у підлітків користується спартакіада «Юності», яка включає в свою програму турніри з міні-футболу, футболу на приз клубу «Шкіряний м'яч», хокею, легкоатлетичного кросу, лижних гонок, шахів та шашок.

Є, звичайно, чимало нерозв'язаних проблем. Чекали допомоги шефів, зокрема, з олійжиркомбінації. Не дочекались. І вже ж дещо було зроблено для того, щоб хлопчики та дівчатка могли займатися дієвими справами у вільну від навчання годину...

Коли відчинили двері клубу «Юність», то перш за все чуеш неспокійний заклопотаний гамір. У чотирьох вікових групах під керівництвом колишніх гравців кращих футбольних команд міста М. М.

Беглецова, М. В. Фільчикова та В. А. Ішеника тренуються 73 хлопчики. У січній команді жеку № 3 посіла третє місце в розіграші першості Кіровограда з міні-футболу. Тісні стосунки активі-

го тенісу — швидше засаду та школи. Бо про тенісників у «Юності» забувають. Біля багатьох будинків збудовані такі ігрові столи, що на них соромно дивитись. Неприродний відсік м'яча від бетонної

поверхні такого «стола» примушує любителів тенісу займатися не шим видом спорту, а акробатикою. Жеківні тільки руками розводять: а що, мовляв, ми можемо зробити? Скарги жасяся члени клубу на відсутність звичайних ракеток. У спортзалі, де є один-однієсний тенісний стіл хлопчики та дівчатка грають... книжками, шматками фанери. Однак, мене твердо запевнили, що «її цього року ракеток не буде».

ШАХОВИЙ гурток на громадських засадах очолює тут десятикласник школи № 13 Сергій Корбень та учень Кіровоградського машинобудівного технікуму Олег Кондратьєв. Але ця робота ведеється нестабільно, немає ніякої розкладу занять гуртківців. Отже діяльність гуртка пущена на самоплив.

На міській спартакіаді «Юність», що відбулася минулого року, представники жеку № 3 показали такі результати: з міні-футболу — в'їте, в турнірі з футболу на приз клубу ЦК ВЛКСМ «Шкіряний м'яч» — третє, з хокею з шайбою, з шахів і шашок, легкоатлетичного кросу, настільного тенісу — перше-друге місце. Друге місце з настільно-

ком № 3 щедерні афіші відгукнулося всього 12 ентузіастів. Зібрався в дитячо-підлітковому клубі «Юність». Інструктор М. В. Фільченков сказав, що головна мета КЛБ — не спортивні результати, а зміцнення здоров'я.

Було багато організаційних труднощів, проблем. Гребі, наприклад, запросили лікарів з фізкультурно-го диспансера для авторитетної консультації. А хто буде керувати цим клубом?

І все ж крига рушила, хоча 12 чоловік для такої мікрорайону, як проспект «Правди», замало.

Шоправда, бігом вирішили займатися здебільшого ті, кому за 40 років. І тільки двоє з присутніх, інженер-конструктор В. П. Гемба та вчителька СШ № 19 П. М. Левіт мають у цьому досвід. І вони запропонували, щоб кожен з дванадцяти нокіава у клуб своїх сусідів, співробітників, друзів, знайомих. А М. В. Фільченков пообіцяв запросити лікарів, знайти вмілого, досвідченого керівника для любителів бігу, розробити план роботи КЛБ.

Все це лише намітки. А для того, щоб в «Юності» був чіткий орієнтир, щоб усі гуртки, секції працювали ефективно, потрібно об'єднати зусилля комсомольських і фізкультурних активістів з підприємств, шкіл, керівників жеку. Чекають тут допомоги від працівників Кіровського райкому комсомолу та міського спорткомітету.

А. БЕЗТАКА,
громадський кореспондент «Молодого комунара».

Є залік!

VIII СПАРТАКІАДА УРСР

Як відомо, в змаганнях VIII Спартакіади України в ранзі областей залік приносять команди, які у своєму виді займають перші 16 місць. Чим краще місце — тим більше залікових очок. Три дні в ігровому залі факультету фізвиховання пединституту імені О. С.

Пушкіна тривали фінальні ігри VIII Спартакіади республіки з баскетболу. В них взяли участь всім збірних команд областей, які в попередніх зональних турнірах вибороли право змагатися за 9—16 місця. В першій підгрупі, де розігрувалися 9—12 місця,

без поразок провели всі зустрічі баскетболісти Запорізької області. Кіровоградці грали в другій підгрупі (за 13—16 місця). Вони завадали поразки полтавчанам (81:7), потім з рахунком 93:78 обіграли команду Тернопільщини. У вирішальному матчі з баскетболістами Київської області кировоградці взяли верх з рахунком 80:67. Таким чином збірна Кі-

ровоградщини виконала найсильнішою у своїй підгрупі, посіла в республіці 13 місце і принесла у спартакіаду копилку області 16 залікових очок.

М. ПИЛИПІШИН.
На знімку: баскетболісти збірної області.
Фото В. ЧЕРЕДНИЧЕНКО.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

Молодий читачу!

Не забудь продовжити передплату «Молодого комунара» на друге півріччя 1983 року. Передплату приймають відділення «Союздруку» і громадські розповсюдженч і преси.

ОЛЕКСАНДРИЙСЬКЕ МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 5

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

на 1983—1984 навчальний рік

на спеціальності: штукатур-лицювальник, плитковик, муляр, тесляр, слюсар-сантехнік-газоварник, пресувальник пластмас, машиніст-водій автокрана, машиніст екскаватора, машиніст бульдозера та скрепера, машиніст-водій автоскрепера, водій автомобіля категорії «С».

Приймають юнаків та дівчат віком від 15 до 25 років з освітою 8—10 класів, а на спеціальності пресувальник пластмас, машиніст-водій автокрана, та водій автомобіля категорії «С» — лише з освітою 10 класів.

Строк навчання — 1—2 роки, залежно від обраної спеціальності та освіти вступника.

Воїни, звільнені з лав Радянської Армії і випускники десятих класів одержують стипендію 75—105 крб. на місяць. Строк навчання для них скорочено до 8—10 місяців.

Учні перебувають на повному державному утриманні. Іногородніх забезпечують суртожитком.

Під час виробничої практики учні одержують 50 процентів заробітку. При училищі працює загальноосвітня школа (9—10 класів).

Початок занять 1 вересня.

Для вступу необхідно подати:

заяву на ім'я директора, автобіографію, паспорт або свідоцтво про народження, документ про освіту, 4 фотокартки 3×4 см, 3 фотокартки 6×9 см. Документи приймають у канцелярії училища.

Адреса: Кіровоградська обл., м. Олександрія, сел. Дмитрове, вул. Трудрозерів, 23, тел. 52-4-63, 52-4-27. Іхати автобусом № 1 до кінцевої зупинки. Зам. 192. ДИРЕКЦІЯ.

«Молодой комунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

На українському мові.

БК 07646.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

Індено 61103.

Обсяг 0,5 друку арк Зам. № 173. Тираж 55 500.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Дмитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.